

ד.ו.ב.ק.

הנודלת ביותר בישראל

רק הדתיים יפסידו מזה וורידו קצת את הראש" העיר משהו אחר. "לא" טען איש-שלום. "מוטב לנו לחתור על ציר אחד במועצה לטובת הצ"כ, מאשר ללכת לבחירות מחדש. זה יעלה לעיר מיליון לירות."

"אומנם נכון שעכשיו יהיו לנו רק שבעה מנדטים, בדיוק כמו לדתיים, המשיך אחרי ראש-העיר המפוסר אחד מפקידיו. "אולם הדתיים לא יעזו להרים את הראש. כי הם יודעים שבחירות חדשות יחסלו חלק ניכר מהכוח שלהם, אחרי שהם לא קיבלו ממפא"י שום דבר, למרות כל מה שהבטיחו לבוחרים שלהם."

"לא יהיו מצידנו שום שינויים בהנהלת הקואליציה" הודה משה גבירצמן, סגן ראש-עירית ירושלים, בשיחה עם כתב העולם הזה. "שום דבר לא ישתנה אם יוחלט לצרף למועצת עירית ירושלים נציג של הצ"כ על חשבון מפא"י, במקום לערוך בחירות חדשות."

כי על נושא זה היתה הסכמה כללית: בחירות חדשות הן אסון. הבוחרים הדתיים של ראובן רביע יוכלו להחליט בהן מחדש אם אמנם הם רוצים להיות מיוצגים על-ידי איש שמכר את ראשות-העיר למפא"י. בוחרים הדתיים יוכלו להחליט אם אמנם לתת פרס לנציגיהם, שסירבו להרגיז את מפא"י על-ידי בחירת ראש-עיר דתי — אף שבחירה זו היתה בטוחה.

מצבה של מפא"י, לכאורה, טוב יותר. אולם במפא"י שוררת דעה כי בוחרים רבים, שהצביעו בעד מפא"י בכל רחבי הארץ, לא היו עושים זאת אילו ידעו מראש כי מפלגה זו תזכה לנצחון כה אדיר, המוסר לה שלטון-יחיד. בבחירות חדשות יכלו בוחרים אלה להצביע בעד מפלגות קרובות, היכולות לעצור קצת את מפא"י.

נימוק שני: אפילו תזכה מפא"י לנצחון נוסף בבחירות, יכול להיחזר מצב בו שוב לא תמצא קויזלינג נוח — ותקום קואליציה של הדתיים והימין. אחרי שהדתיים כבר יושבים בממשלה, שוב אין להם צורך לפחד מפני זעם מפא"י.

כעיטה צינית

לכן היו עמוקים השבוע טובי ה' מוחות בירושלים בשאלה: איך אפשר להשיג לאל את פסק-דין השופטת, מבלי ש' הדבר יראה ככעיטה צינית בסמכות המשפ' טית?

הממשלה דנה בענין, החליטה כמה פעמים, חזרה בה ולא קיבלה החלטה.

הרעיון הראשון היה להעביר בכנסת חוק תשרי, שיתן במאוחר תוקף לבחירות ה' בלתי-חוקיות. אולם רעיון זה נראה קיצוני מדי גם ליוזמיו. הוא לא היה מתקבל בסבר פנים יפות על-ידי ציבור שחונן להתייחס ביראת-כבוד לשופטיו.

יוזמה אחרת ראשונה בכיוון זה: כרוז משוכפל של "תלמידים מבית-הספר למשפט ולכלכלה" בתל-אביב, שגינה את רעיון חוק התשרי כחוק של שרירות.

רעיון אחר מצא יותר חן: לערוך מחדש רק את הבחירות בקלפי הפסולה. כך לא יש' תנה דבר — ולכל היותר יוכו הצ"כ לנציג יחיד במועצה. ואילו בעיני דעת-הקהל היה הדבר יכול להתקבל כמעשה צודק והגיור, המביא עמו חסכון בכספי הציבור.

אולם על אף הצדק השטחי שבו, מהתה גם רעיון זה ביוון למשפט ולדמוקרטיה. אמנם אפשר לטעון כי המחוקק לא התכחן לתת לבוחר, במקרה של ליקויים בבחירות, את ההזדמנות להביע את דעתו שנית על קנוניות המפלגות שלא-הבחירות. אולם זהו רק צד אחד של המטבע.

כי בחירות חדשות בקלפי רחביה לא יב' טלו את ההשתלשלות שנגרמה על-ידי ה' תוצאות הקדומות בקלפי זו. המערך העירוני כולו, שנוצר בגלל התוצאות הכוזבות בקלפי רחביה, יישאר על כנו גם אם הפעם ישתנו כמה קולות. התוצאות הכוזבות כבר נשאו את פריין — ועתה לא יהיה איכפת במיוחד גם למפא"י להפסיד ציר אחד. הציר הכוזב עשה את שלו. הוא יכול ללכת.

הוא הדין לגבי חוק תשרי שיטיל על השופטת להחליט אם להכשיר את חמישים הקולות או לבטלם — ובזאת למנוע בחירות בכל ירושלים ואף ברחביה. כי תהיה החל' טת השופטת כאשר תהיה — היא לא תשנה את אשר קרה בירושלים בגלל הבחירות ה' קודמות בקלפי רחביה. על כן מחייב הצדק הדמוקרטי עריכת בחירות בכל ירושלים. אולם בדיוק בזאת לא היו מעוניינים עסקני המפלגות — כשם שכלה אינה מעוניינת לתת לחתן שלה בחירה שניה, חודש אחרי ליל הכלולות.

(המשך מעמוד 9)
בנקל: "למפא"י יש שמונה מנדטים, לעומת שבעת הדתיים. מגיע לה ראשות-העיר" שאר-ישוב כהן, ראש המשלחת לבית שפירא, חזר לבית מאיר אבל הכל היה אבוד. איש-שלום נבחר — הודות לקול ה' שמוני של מפא"י.

לא נשאר אלא לחלק את שלל הפירוורים שזרקו משולחן מפא"י. רביע קיבל את שכרו — סגנות-העיר בשכר. הדתיים-הלא-ר' מיים מיהרו בעקבותיו, קיבלו סגנות למשה גבירצמן. רק אגודת ישראל, שאיחרה את הרכבת, נשארה בחוץ.

"הקייזר שלנו קשה"

כמעט כאותו יום צירף שלמה מד רחי את אחד הפרטים האחרונים לחיקו המשפטי, שנועד להוציא את המקום השמיני ממפא"י. הוא פגש ברחוב את כתב מעריב גבריאל שטרסמן, שמע מפיו כי הוא העיר בשעתו ליושב-הראש ועדת-הקלפי בגימנסיה רחביה שהמעטפות אינן חתומות. תשובתה: "זה לא חשוב". אולם אחרי סגירת הקלפי חתמה על פרוטוקול שמעטפות אלו פסולות.

למרות עדותו של העתונאי, שהצביע ב' מקום קדום אחדות לפני נשיא-המדינה יצחק בן-צבי, לא היה מרחי בטוח שינצח במשפט: "הקייזר שלנו קשה", הסביר לידן דים, "כי לפי החוק צריכים האזרחים לקרוא מודעה מיוחדת, התלויה בחדר הבחירות, שמחייבת אותם לבדוק אם המעטפות מוחתמות בחותמת פקיד-הבחירות."

מרחי, המנוסה כבר במשפטים רבים, ו' המכיר היטב את עורכי-הדין הירושלמיים, ידע כי ארוני שימרון, שייצג את מפא"י, לא יותר על הטענה כי הבוחרים שלא קראו את המודעה אשמים בדיוק כמו ועדת-הבחירות.

ואכן, שימרון, שהיה עד לפני שלוש שנים סגן פרקליט המדינה, התנפל על ה' ענין. בבטחון חקר את תנה הרשמון-ליון, יושב-הראש ועדת-הקלפי, על פרשת המודעה. "האם צריך להדביק מודעה זו בחדר ה' בחירות?" שאל.

"כן, גם קיבלתי תדריך בענין זה" ה' דתה ליון, שייצגה בוועדת הקלפי את חרות. "האם המודעה היתה תלויה בחדר?" שאל שימרון בנימת ניצחון.

"אינני זוכרת שהיתה תלויה", היתה תשו' בתה של ליון.

בצירוף הודעתו של איש מעריב, שלא ראה את המודעה, פיצצה תשובה זו את בנין מפא"י.

אולם שימרון לא ויתר על הנציג השמיני של מפא"י בקלות רבה כל כך.

"טוב", אמר לשופטת הצעירה, בעלת הספק-העבודה הענקי, מרים בן-פורת. "אם 71 אלף מעטפות בסדר ו-50 פסולות, מה האסון? האם זה משנה את רצון האזרחים?"

"לא", העירה לו בעוקצנות בן-פורת. "זה רצון ה-2550 קולות. שפסקיהם לא נחשבו, כי חסרו להם חמישה קולות לציר אחד." קבעה השופטת שחרית-השעיר, באחד מ' ספקיה-הדין המהירים והקצרים ביותר שהוש' מעז אר-פעם במשפט ציבורי, ושהדהים את קהל המאזינים שהצטופף באולמה הקטן: "אשף 29 פסקה ד' מפקודת-העיריות לא מאפשר לי להכשיר את 50 המעטפות שלא הוחתמו. לכן אני מבטלת את הבחירות למועצת עירית ירושלים."

קויזינג בשעת הצורך

למפון הראשון שטירסר את הידיעה ה' הגיע למשה גבירצמן, סגן ראש-העיר הממושקף של הדתיים-הלאומיים. בכל מס' דרונות העיריה פשטה הידיעה במהירות רבה. "הבוסים ילכו", אמר אחד הפקידים. "שוב פעם יהיה שמח פה!"

פועל נקיון מובטל, איש הדתיים-הלאומיים, שנכנס ללשכתו של גבירצמן לבקש סידור בעבודה, נשלה בחזרה לביתו. "תבוא ביום השני", אמר לו המזכיר, "עכשיו כבר לא יודעם כלום!"

באותו ערב נערכה ישיבה דחופה בסניף מפא"י בירושלים. כל חברי מזכירות הסניף הופיעו בבהלה.

"אנחנו חייבים לדווח לבן-גוריון על עמדתנו בכל ה'פרשה", אמר מרכזי איש-שלום, ראש-העיר שהועף מכסאו. "כדאי לנו ללכת לבחירות", חוזה את דעתו איש מפא"י ותיק, "ההנהלה שלנו פופולארית, לא נפסיד. עליהנו היתה מוב' טחת גם ללא נצחון מפא"י בבחירות לכ' נסת."

העולם הזה

תשבץ 1164

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12		10
			18	17		16		15
					23	22		21
						26		25
							34	30
								35
								39
								44
								49
								53
								59

מאונך 1: 1. בלס שקמים בתקופ; 4. בעילום שם; 10. ה' כיוון: מערב; 11. כי מספר הצדיקים, ה' פון; 13. טעם ה' לונה; 14. עץ פרי; 15. קבוץ; 17. אשף; 19. יען, מאחר ש; 20. טעם מקראי; 22. רעיון חדשו ב' עגלתו; 25. לאסירים הוא משמש בית; 26. כלי נגינה; 27. כך קוראים למורה במערב; 30. בה שר' לט מלך צעיר; 32. אכסניה; 33. פקודה; 34. נותר בשדה ל' אחר הקציר; 36. אחי הבת; 37. במעבדה מרתחים בו נוזלים; 39. מדינה באירופה; 41. ההיפך מפשט; 42. הוא מריץ את הדם; 44. נאסוף; 46. עמוד-מים; 50. אותו מהלל כל נשמה; 51. שאינה מרשעת; 53. מין ירק; 55. שם החלו החיים; 57. כסאון בריית-שלום; 58. תמצא אותו בפרצוף; 59. מלחין שיקוי האהבה; 60. אותו ספרו המקוננות.

מאונך 2: 1. מדינה באסיה; 2. משחת גילוח; 3. שיכור; 5. שאינו ער; 6. כדורג' לן בעבר, מאמן בהתה; 7. קיים; 8. להרמתו מצפים הצופים; 9. מין פרח; 12. אות הנצ' חון; 15. תבואה שלא ידוע אם הופרש ממנה מעשר; 16. מין ארבה; 18. יחידה

בצהיל; 21. השאלה היא: האם להפרידה המדינה; 23. בגימטריא, דם; 24. עיר הכר' נים; 26. מוצא האדם; 28. עוף דורס; 29. דיפלומט אנגלו-סכסי, שרת בארץ; 31. תנ' 32. קיסרה מתייחס למלכת שבא; 35. בגלל נדיף הפיל; 37. שם נחה תיבת נח; 38. הוא הגיעה אל בשר התפוח; 40. מטבע יפ' נ; 41. כפול; 43. אל בבלי; 45. ניתן לגתה; 46. שריר הזרוע; 47. אבן חן; 49. גיב ספרו חי על אי בודד; 52. קדומת-שם הו' דת; 54. מילל בגנים; 56. נוטה לפול; מילת ברירה.